

დანიელის წიგნი — ას ოთხმოცდამეოთხე

შაბათი და განკაცება: მილერიტული დაბეჭდვის პროცესის ქვაკუთხედები

Jeff Pippenger

2024-04-14

საბოლოო გამოცდა მილერიტული თაობისთვის, რომელმაც გამოცდის პროცესი ვერ გაიარა, დაიწყო 1856 წელს, ლევიანთა წიგნის ოცდამეექვსე თავის „შვიდ დროებაზე“ გაზრდილი ნათლის მოსვლით. 1856-დან 1863 წლამდე ლაოდიკიისადმი მიმართული უწყება აღნიშნავდა დროის უკანასკნელ პერიოდს იმ პერიოდის ფარგლებში, რომელიც დაიწყო მესამე ანგელოზის მოსვლით 1844 წლის 22 ოქტომბერს. დროის ის პერიოდი წარმოდგენილია დანიელის მეთერთმეტე თავის მეცამეტედან მეთხუთმეტე მუხლების ჩათვლით.

დროის ის პერიოდი ილუსტრირებულია არა მხოლოდ იმ მუხლებით, არამედ იმ ისტორიითაც, რომელმაც ეს მუხლები აღასრულა, და აგრეთვე პანიუმის გეოგრაფიული მოწმობით, რომელიც ასევე კესარია ფილიპეა. კესარია ფილიპე ქრისტემ განზრახ მოინახულა ჯვარცმის წინ უშუალოდ, ხოლო ჯვარცმა წარმოადგენს კვირადღის კანონს, რომელიც წარმოდგენილია მეთექვსმეტე მუხლით. 1844 წლის 22 ოქტომბერს იუდას ტომის ლომმა შაბათის მოძღვრება განსაკუთრებულ შუქში წარმოაჩინა. შემდეგ, იმ გამოცდის პროცესის დასასრულს, მან „შვიდ ჟამთა“ შესახებ ცოდნის ზრდა შემოიტანა, ხოლო ლევიანთა ოცდამეექვსე თავის „შვიდი ჟამი“ შაბათის მოძღვრებაა. ეს არის მიწის დასვენების შაბათის მცნება, რომელიც უშუალო პარალელს წარმოადგენს ადამიანთა დასვენების შაბათის მცნებასთან. დროის წინასწარმეტყველება ორი ათას ხუთას ოცი წლისა და ორი ათას სამასი წლისა ორივე 1844 წლის 22 ოქტომბერს დასრულდა.

გამოცდის პროცესის უკანასკნელი პერიოდი, 1856 წლიდან 1863 წლამდე, იყო შაბათის შესახებ უფრო დიდი გამოცხადება, რომელიც დაბეჭდვისა და გამოცდის პროცესის დასაწყისში განსაკუთრებულ ნათელში იყო დაყენებული. დანიელის მეთერთმეტე თავის მეცამეტედან მეთხუთმეტე მუხლებამდე აღსრულებით წარმოდგენილი ისტორია წარმოადგენს გამოცდის იმ პერიოდს, როდესაც ღვთის ბეჭედი მარადისობისათვის ედება ას ორმოცდაოთხი ათასს. იმ ისტორიაში ეხევიელის ორი კვერთხი ერთდება. ამ ორი კვერთხის შეერთება წარმოადგენს ღვთაებრიობისა და ადამიანობის შეერთებას, ხოლო მოძღვრება, რომელიც იმ ისტორიაში განსაკუთრებულ ნათელში ბრწყინავს, არის ხორცშესხმის მოძღვრება.

ამ მიზეზით, როდესაც პეტრემ კესარია ფილიპეში ქრისტე ღვთის მედ აღიარა, იგი აღიარებდა, რომ ქრისტე, როგორც ღვთის ძე, განასახიერებდა მის ორბუნებიან ბუნებას — რომ იგი იყო ღვთის ღვთაებრივი ძე, რომელმაც საკუთარ თავზე ადამიანური ხორცი შეისხა და ამით გახდა კაცის ძე.

„როდესაც მოწაფენი იკვლევდნენ იმ წინასწარმეტყველებებს, რომლებიც ქრისტეზე მოწმობდნენ, ისინი ღმერთთან ზიარებაში იქნენ შეყვანილნი და შეიცნეს იგი, ვინც ზეცად ამაღლდა, რათა დაესრულებინა ის საქმე, რომელიც დედამიწაზე დაეწყო. მათ აღიარეს, რომ მასში მკვიდრობდა ცოდნა, რომლის წვდომაც ვერც ერთ ადამიანს, ღვთიური მოქმედების გარეშე, არ ძალუძდა. მათ სჭირდებოდათ მისი შეწევნა, ვის შესახებაც მეფეები, წინასწარმეტყველნი და მართალნი წინასწარ ამბობდნენ. გაცემით კითხულობდნენ და ხელახლა კითხულობდნენ მისი ხასიათისა და საქმის წინასწარმეტყველურ მოხაზულობებს. რაოდენ ბუნდოვნად ესმოდათ წინასწარმეტყველური წერილები! რაოდენ ნელნი იყვნენ იმ დიდი ჭეშმარიტებების შემეცნებაში, რომლებიც ქრისტეზე მოწმობდნენ! როდესაც მის დამცირებაში უმზერდნენ, როცა იგი ადამიანთა შორის, როგორც კაცი, დადიოდა, მათ არ ჰქონდათ შეგნებული მისი განკაცების საიდუმლო, მისი ბუნების ორმაგი ხასიათი. მათი თვალები შეპყრობილი იყო, ისე რომ ადამიანობაში ღვთაებრიობას სრულად ვერ ცნობდნენ. მაგრამ მას შემდეგ, რაც სულიწმიდით განიბრწყინეს, როგორ ესწრაფოდნენ კვლავ ეხილათ იგი და მის ფერხითი დაყენებინათ თავი!“
The Desire of Ages, 507.

1844 წლის 22 ოქტომბრიდან 1863 წლამდე პერიოდი წარმოადგენს ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ჟამს. ეს პერიოდი დაიწყო იმით, რომ შაბათი გამოიკვეთა როგორც განსაკუთრებული ჭეშმარიტება იმ მრავალ ჭეშმარიტებათა შორის, რომლებიც დაბეჭდვის პერიოდში იხსნება. ამ პერიოდმა დასაბამი მისცა მეშვიდე საყვირის ჩაბერვას, რომელიც განსაზღვრავს იმ დროს, როცა ღმერთის საიდუმლო უნდა დასრულებულიყო.

ხოლო მეშვიდე ანგელოზის ხმის დღეებში, როცა იგი ჩაბერვას დაიწყებს, ღვთის საიდუმლო აღსრულდება, როგორც მან აუწყა თავის მონებს, წინასწარმეტყველებს. გამოცხადება 10:7.

მეშვიდე ანგელოზი ასევე მესამე ვაიკ არის, რადგან დაბეჭდვა ხდება ისტორიის იმ პერიოდში, როდესაც ისლამის ომი მოქმედებაშია. მილერიტული ადვენტიზმი რომ ერთგული ყოფილიყო იმ ხანაში, რომელიც 1844 წლის 22 ოქტომბრის შემდეგ დადგა, ისლამი, რომელიც 1840 წლის 11 აგვისტოს იყო შეკავებული, გათავისუფლდებოდა.

„ადვენტისტებს რომ, 1844 წლის დიდი იმედგაცრუების შემდეგ, მტკიცედ შეენარჩუნებინათ თავიანთი რწმენა და ერთიანად გაჰყოლოდნენ ღვთის განგებულების გახსნილ გზას, მიეღოთ მესამე ანგელოზის უწყება და სულიწმიდის ძალით ექადაგათ იგი ქვეყნიერებისთვის, ისინი იხილავდნენ ღვთის ხსნას; უფალი ძლიერად იმოქმედებდა მათ ძალისხმევასთან ერთად; საქმე დასრულებული იქნებოდა და ქრისტე უკვე აქამდე მოვიდოდა, რათა თავისი ხალხი მიეღო მათი საზღაურისათვის. მაგრამ იმედგაცრუებას რომ მოჰყვა ეჭვისა და გაურკვევლობის ხანა, ადვენტის მრავალმა მორწმუნემ დათმო თავისი რწმენა.... ამგვარად საქმე შეფერხდა და ქვეყნიერება სიბნელეში დარჩა. ადვენტისტთა მთელი სხეული რომ გაერთიანებულიყო ღვთის მცნებებზე და იესოს რწმენაზე, რაოდენ დიდად განსხვავებული იქნებოდა ჩვენი ისტორია!“ Evangelism, 695.

1844 წლის 22 ოქტომბერს მეშვიდე საყვირმა დაიწყო ხმოზა და იუბილეს საყვირმაც დაიწყო ხმოზა.

და დაითვალე შენთვის შვიდი შაბათი წელთა, შვიდგზის შვიდი წელი; და შვიდი შაბათი წელთა ხანგრძლივობა იყოს შენთვის ორმოცდაცხრა წელი. მაშინ უბრძანე საიუბილეო ბუკს ახმიანდეს მეშვიდე თვის მეათე დღეს; გამოსყიდვის დღეს ახმიანეთ ბუკი მთელს თქვენს ქვეყანაში. და აკურთხეთ ორმოცდამეათე წელი და გამოაცხადეთ თავისუფლება მთელ ქვეყანაზე მის ყველა მკვიდრთათვის: ეს იყოს თქვენთვის იუბილე; და დაუბრუნდეს ყოველი კაცი თავის სამკვიდროს, და დაუბრუნდეს ყოველი კაცი თავის საგვარეულოს. ლევიანნი 25:8–10.

როცა იწყება ას ორმოცდაათი ათასის დაბეჭდვის ჟამი, ისმის საყვირი, რომელიც ამოიცნობს, რომ ისლამის მიერ აღსრულებული ომი დადგა, და საყვირი, რომელიც თავისუფლებას აუწყებს მათ, ვინც ცოდვის მონები იყვნენ. ერთი საყვირი გარე ისტორიას ამოიცნობს, ხოლო მეორე წარმოადგენს იმ უკანასკნელი დღეების აღთქმის ხალხის შინაგან გამოცდილებას. მათი მონობა შემსუბუქდება, როცა მათი ადამიანური ბუნება მის ღვთაებრივ ბუნებასთან საუკუნოდ შეერთდება. სტრიქონი სტრიქონზე, ეს ორი საყვირი ერთი საყვირია, რადგან იუბილეს საყვირი მხოლოდ გამოსყიდვის დღეს ჩაიბერება, ხოლო გამოსყიდვის დღე იწყება მაშინ, როცა მესამე ვაიის მეშვიდე საყვირი გაჟღერდება. მოძღვრება, რომელიც მიღწეულ მოძრაობაში ორივე საყვირს წარმოადგენდა, იყო შაბათის ნათელი. ნათელი, რომელიც ამ უკანასკნელ დღეებში ორივე საყვირს წარმოადგენს, არის ხორცშესხმის მოძღვრება. სტრიქონი სტრიქონზე, შაბათი და ხორცშესხმის მოძღვრება ერთი და იგივე მოძღვრებაა.

პეტრეს აღსარებამ მიუთითა მესიაზე და აგრეთვე ღმერთის ძეზე. მესია არის ღმერთის ძე. მესია არის შაბათით გამოხატული შემოქმედი.

„პავლეს არასოდეს ეხილა ქრისტე, როცა იგი დედამიწაზე მკვიდრობდა. მას, უეჭველად, სმენოდა მის შესახებ და მისი საქმეების შესახებაც, მაგრამ ვერ ირწმუნა, რომ აღთქმული მესია, ყველა სამყაროს შემოქმედი, ყოველი კურთხევის მომნიჭებელი, დედამიწაზე მხოლოდ კაცის სახით გამოჩნდებოდა.“ *Sketches from the Life of Paul*, 256.

შაბათი განსაზღვრავს შემოქმედს, ხოლო შემოქმედი იყო ის ქრისტე, რომელიც პეტრემ აღიარა. ღვთის ძე, რომელიც პეტრემ აღიარა, არის იგი, ვინც ადამიანურ ხორცს შეერთო, რათა კაცის ძედ ქცეულიყო. ღვთის ძე განკაცებას წარმოადგენს.

„ქრისტემ მამაკაცებსა და დედაკაცებს ძლევის ძალა მოუტანა. იგი მოვიდა ამ წუთისოფელში ადამიანური სახით, რათა ადამიანთა შორის ეცხოვრა როგორც ადამიანი. მან იტვირთა ადამიანური ბუნების უძლურებანი, რათა გამოცდილი და განსაცდელში გამოვლილი ყოფილიყო. თავის ადამიანურ ბუნებაში იგი ღვთაებრივი ბუნების მონაწილე იყო. თავისი განხორციელებით მან ახალი აზრით მოიპოვა ღვთის ძის სახელწოდება. ანგელოზმა უთხრა მარიამს: „უზენაესის ძალა გადმოვა შენზე; ამიტომაც შენგან შობილი წმიდა იწოდება ღვთის ძედ“ (ლუკა 1:35). ადამიანური არსების ძე ყოფნისას იგი ახალი აზრით იქცა ღვთის ძედ. ამგვარად იდგა იგი ჩვენს ქვეყანაზე — ღვთის ძე, და მაინც შობით კაცობრიობასთან

დაკავშირებული.“ Selected Messages, book 1, 226.

კესარია ფილიპეში პეტრეს ორმაგი აღსარება წარმოადგენდა ას ორმოცდაოთხი ათასს, რომელთაც ესმით, რომ იესო არის ქრისტე, ძე ღვთისა, და შაბათის მოძღვრება, რომელიც 1844 წელს განათდა, აგრეთვე ხორცშესხმის მოძღვრება, რომელიც უკანასკნელ დღეებში შეიცნობა. ამ ორმაგი ჭეშმარიტების ნათელი იხსნება დაბეჭდვის პერიოდის დასაწყისსა და დასასრულში, როგორც ამას მოწმობს დაბეჭდვის ისტორია 1844 წლის 22 ოქტომბრიდან 1863 წლამდე და გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ორი ხმის ისტორია.

როგორც მიღწერილი დალუქვის პროცესის ხაზში, ისე გამოცხადების მეთვრამეტე თავში აღწერილი დალუქვის წინასწარმეტყველურ ხაზშიც, ამ პერიოდის სრულიად დასასრულს დგას გამოცდა, რომლის დროსაც ერთი ჯგუფი ცხადდება როგორც უგუნური ქალწულები, როგორც ეს იყო 1856-დან 1863 წლამდე, ხოლო მეორე ჯგუფი ცხადდება როგორც ბრძენი ქალწულები — 2023 წლის ივლისიდან მალე მოსალოდნელ საკვირაო კანონის დადგომამდე. გამოცდის ეს საბოლოო პერიოდი იმ პერიოდის დასაწყისს იმეორებს. იგივე ანგელოზი, რომელიც 2001 წლის 11 სექტემბერს ჩამოვიდა, 2023 წელს მიხეილის სახით მოვიდა, რათა მკვდრები სიცოცხლისათვის მოეწოდებინა — ზოგნი მარადიული სიცოცხლისათვის და ზოგნი მარადიული სიკვდილისათვის. როდესაც იგი მოვიდა, მან თავისი ხალხი საფუძვლებთან დააბრუნა. ზოგნი უარს ამბობენ ძველ ბილიკებზე სიარულზე, ზოგნი კი დადიან ძველ ბილიკებზე. ზოგნი ისმენენ საყვირის ხმას, ზოგნი კი უარს ამბობენ მოსმენაზე.

ამგვარად ამბობს უფალი: დადექით გზებზე, იხილეთ და იკითხეთ ძველი ბილიკების შესახებ, სად არის კეთილი გზა, და იარეთ მასზე, და ჰპოვებთ განსვენებას თქვენი სულებისთვის. მაგრამ მათ თქვეს: ჩვენ არ ვივლით მასზე. მეც დაგიყენეთ გუშაგები და ვთქვი: ისმინეთ საყვირის ხმა. მაგრამ მათ თქვეს: ჩვენ არ შევისმენთ. იერემია 6:16, 17.

საგუშაგოთა მიერ ჩაბერილი საყვირით წარმოდგენილი უწყება ორმაგია. იგი არის ისლამის მეშვიდე საყვირი და ხსნის იუბილეს საყვირი. ეს არის ღვთაებრიობისა და ადამიანურობის შეერთების უწყება, რომელიც ხორციელდება ხორცშესხმის საიდუმლოთი და რომელიც წარმოშობს ღმერთის ბეჭდისთვის, ანუ შაბათისთვის, მომზადებულ ხასიათს. უწყება, საქმე და გარემოებები, რომლებიც დაკავშირებულია ბეჭდვის იმ საბოლოო პერიოდთან, რომელიც დაიწყო 2023 წლის ივლისში, 2001 წლიდან ოცდაორი წლის შემდეგ, წარმოდგენილია დანიელის მეთერთმეტე თავის მეცამეტედან მეთხუთმეტე მუხლებით და ქრისტეს კესარია ფილიპეში მისვლით მათეს მეთექვსმეტე თავში.

ათ ქალწულთა იგავში ყველა ქალწულს ჩაეძინა დაყოვნების ჟამს. იესომ უთხრა თავის მოწაფეებს, რომ ლაზარე სძინავს.

ეს თქვა მან; და ამის შემდეგ ეუბნება მათ: ჩვენი მეგობარი ლაზარე სძინავს; მაგრამ მე მივდივარ, რათა გავადვიმო იგი ძილისაგან. მაშინ უთხრეს მისმა მოწაფეებმა: უფალო, თუ სძინავს, გამოჯანმრთელდება. ხოლო იესო მისი სიკვდილის შესახებ

ამბობდა; მათ კი ეგონათ, რომ ძილში მოსვენებაზე ლაპარაკობდა. მაშინ იესომ აშკარად უთხრა მათ: ლაზარე მოკვდა. იოანე 11:10–14.

ოცდაერთი დღის ბოლოს დანიელმა ხილვა იხილა და ღრმა ძილში იყო.

და მე, დანიელმა, მარტო ვიხილე ეს ხილვა; რადგან ჩემთან მყოფმა კაცებმა ხილვა ვერ იხილეს; მაგრამ დიდი ძრწოლა დაეცა მათ, ისე რომ გაიქცნენ დასამალავად. ამიტომ მე დავრჩი მარტო და ვიხილე ეს დიდი ხილვა, და აღარ შემრჩა ძალა; რადგან ჩემი მშვენიერება ჩემში ხრწნილებად იქცა, და ძალა აღარ შემომრჩა. თუმცა მოვისმინე მისი სიტყვების ხმა; და როცა მისი სიტყვების ხმა მოვისმინე, მაშინ ღრმა ძილში ჩავვარდი პირქვე, სახით მიწისკენ. დანიელი 10:7–9.

გამოცხადების მეთერთმეტე თავის ორი მოწმე სამი დღე-ნახევარი მკვდარი ეყარნენ ქუჩაში, ხოლო ეზეკიელის მკვდარი ძვლები ველზე იყო. 2020 წლის 18 ივლისს სულიერი სიკვდილისა და ძილის დაყოვნების დრო მოევლინა მესამე ანგელოზის მოძრაობის ქალწულებს. სამი წლის შემდეგ დაიწყო ღვთის უკანასკნელი დღეების ხალხის გამოღვიძებისა და მისი დროშისა და ძლიერი ლაშქრის სახით მომზადების პროცესი. ანგელოზმა, რომელიც 2020 წლის 18 ივლისს ჩამოვიდა, გახსნა ერთი ჭეშმარიტება, როგორც ანგელოზები ყოველთვის იქცევიან, როცა ჩამოდიან.

ჭეშმარიტება, რომელიც მან დაბეჭდილი ბეჭედიდან განხსნა, იყო დაყოვნების ჟამისა და პირველი იმედგაცრუების გამოცდილება. ღვთის უკანასკნელი დღეების ხალხი იმჟამად გაფანტული იყო, და როდესაც ისტორიის მსვლელობაში მათი გამოღვიძების პროცესი დადგებოდა, მათ მოეთხოვებოდათ ეცნოთ და ეღიარებინათ, რომ გაფანტულნი იყვნენ და რომ დაყოვნების ჟამში იმყოფებოდნენ. მაშინ მრავალი ანგელოზი, ანუ მრავალი უწყება, მოევლინა დაყოვნების ჟამის უწყების გასაძლიერებლად.

„მეორე ანგელოზის უწყების დასასრულს მიახლოებულ ჟამს ვიხილე ზეციდან გამომავალი დიდი ნათელი, რომელიც ღვთის ხალხს ანათებდა. ამ ნათლის სხივები მზესავით ბრწყინვალე ჩანდა. და მესმოდა ანგელოზთა ხმები, რომელნიც ღაღადებდნენ: „აჰა, სიძე მოდის; გამოდით მის შესახვედრად!““

„ეს იყო შუალამის ძახილი, რომელსაც უნდა მიეცა ძალა მეორე ანგელოზის უწყებისთვის. ანგელოზები ზეციდან იქნენ მოვლინებულნი, რათა გაეღვიძებინათ გულგატეხილი წმინდანები და მოემზადებინათ ისინი მათ წინაშე მდგარი დიდი საქმისათვის. ყველაზე ნიჭიერი კაცები არ იყვნენ ამ უწყების მიმღებნი პირველთა შორის. ანგელოზები იქნენ მოვლინებულნი მდაბალ და თავდადებულთათვის და უბიძგეს მათ, აღეშრათათ ძახილი: „აჰა, სასიძო მოდის; გამოდით მის შესახვედრად!“ მათ, ვისაც ეს ძახილი ჰქონდათ მინდობილნი, იჩქარეს და სულიწმიდის ძალით ააჟღერეს უწყება და გამოაღვიძეს თავიანთი გულგატეხილი ძმები. ეს საქმე არ ემყარებოდა კაცთა სიბრძნესა და განსწავლულობას, არამედ ღვთის ძალას, და მის წმინდანებს, რომელთაც ეს ძახილი მოისმინეს, არ შეეძლოთ მისთვის წინააღმდეგობის გაწევა. ყველაზე სულიერნი პირველნი იყვნენ, რომელთაც ეს უწყება მიიღეს, ხოლო ისინი, ვინც ადრე საქმეში წინამძღოლობდნენ, უკანასკნელნი იყვნენ მის მისაღებად და იმისათვის, რომ შემატებოდნენ ძახილს:

„აჰა, სასიძო მოდის; გამოდით მის შესახვედრად!“

„ქვეყნის ყოველ მხარეში ნათელი მიეცა მეორე ანგელოზის უწყების შესახებ, და ამ შემახებამ ათასთა გულები მოაღბო. იგი ქალაქიდან ქალაქში და სოფლიდან სოფელში ვრცელდებოდა, ვიდრე ღვთის მომლოდინე ხალხი სრულად არ გამოიღვიძა. მრავალ ეკლესიაში ამ უწყების გამოცხადება ნებადართული არ იყო, და ცოცხალი მოწმობის მქონეთა მრავალრიცხოვანმა ჯგუფმა ეს დაცემული ეკლესიები დატოვა. შუაღამის შემახილმა ძლიერი საქმე აღასრულა. ეს უწყება გულთა გამომცდელი იყო და მორწმუნეთ აღუძრავდა, თავისთავისვე ეძებნათ ცოცხალი გამოცდილება. მათ იცოდნენ, რომ ერთიმეორეზე დაყრდნობას ვერ შეძლებდნენ.“ Early Writings, 238.

შუაღამის ღადადის უწყების მოსვლა იგავში ავლენს იმ დროს, როდესაც ქალწულთა ორი ჯგუფი გამომამჟღავნებს, აქვთ თუ არა ზეთი. ბრძენთ ზეთი აქვთ, უგუნურთ კი — არა. იგავი აღსრულდა სამუელ სნოუს საქმიანობით მილერიტულ ისტორიაში, და ამ საქმიანობაში უწყება, რომელიც სნოუმ წარადგინა, განვითარდა, როგორც ეს წარმოდგენილია იმ დროის მილერიტულ გამოცემებში გამოქვეყნებულ მის სტატიებში. შემდეგ, როდესაც იგი მივიდა ექსეტერის ბანაკის შეკრებაზე, რომელიც გრძელდებოდა 1844 წლის 12-დან 17 აგვისტომდე, ასევე წარმოდგენილია დროის მონაკვეთი, რომელმაც საბოლოოდ მიიყვანა იქ შეკრებილნი იმამდე, რომ დაეტოვებინათ შეკრება და ეუწყებინათ ეს უწყება.

არსებობს „დროის წერტილი“, როდესაც შუაღამის ძახილის უწყება სრულად მტკიცდება, და იმ წერტილში, იგავზე დაყრდნობით, მადლის ჟამი ქალწულთათვის იხურება. ამ „დროის წერტილს“ წინ უსწრებს „პერიოდი“, რომლის განმავლობაში უწყება ვითარდება. 2023 წლის ივლისიდან შუაღამის ძახილის უწყება ვითარდებოდა, და მილერიტული აღსრულებისგან განსხვავებით, ეს უწყება „მადლის ჟამის დახურვამდე“ წინასწარ გადაიცა მთელ მსოფლიოში. როდესაც მადლის ჟამი ექსეტერის კრების დასასრულს დაიხურა, უწყება მაშინ წავიდა „ქვეყნის ყოველ ნაწილში“, და „ნათელი მიეცა მეორე ანგელოზის უწყებაზე, და ძახილმა ათასების გულები დაადნო. იგი მიდიოდა ქალაქიდან ქალაქში და სოფლიდან სოფელში, ვიდრე ღვთის მომლოდინე ხალხი სრულად არ გამოფხიზლდა.“

ჩვენს მიმდინარე ისტორიაში, უწყება, რომლის გამოქვეყნებაც 2023 წლის ივლისში დაიწყო, ახლა უკვე მსოფლიოს ას ოც ქვეყანაშია, ხოლო სტატიები, რომლებიც შუაღამის ძახილის უწყების განვითარებას ასახავს, ხელმისაწვდომია სამოცზე მეტ ენაზე; ამასთან, ამ სტატიების როგორც წაკითხვა, ისე მოსმენაც შესაძლებელია.

იესო ქრისტეს გამოცხადება, რომელიც ღმერთმა მისცა მას, რათა უჩვენოს თავის მონებს ის, რაც მალე უნდა მოხდეს; და მან გაგზავნა თავისი ანგელოზი და მისი მეშვეობით აუწყა ეს თავის მონას, იოანეს: რომელმაც დაამოწმა ღვთის სიტყვა, იესო ქრისტეს მოწმობა და ყოველივე, რაც იხილა. ნეტარია, ვინც კითხულობს, და ისინი, ვინც ისმენენ ამ წინასწარმეტყველების სიტყვებს და იცავენ მასში დაწერილს, რადგან ჟამი ახლოს არის. გამოცხადება 1:1–3.

ამ უწყების ნათელი, როგორც იგი სტატიებით არის წარმოდგენილი, დაახლოებით ექვს თვეში იქნა განხორციელებული ორი პირის მიერ.

„თუ ისინი, რომელთაც შეუძლიათ დახმარება —, თავიანთი მოვალეობის შეგრძნებამდე არ აღიძვრებიან, ვერ შეიცნობენ ღვთის საქმეს, როდესაც მესამე ანგელოზის ძლიერი შემახილი გაისმება. როდესაც ნათელი გამოვა, რათა გაანათოს დედამიწა, უფლის შემწედ გამოსვლის ნაცვლად, მათ მოუწოდებთ მისი საქმის შეზღუდვა, რათა იგი თავიანთ ვიწრო წარმოდგენებს მოარგონ. გეუბნებით თქვენ, რომ უფალი ამ უკანასკნელ საქმეს წარმართავს ისეთი სახით, რომელიც ძალზე იქნება დაშორებული მოვლენათა ჩვეულებრივი წესრიგისგან, და იმგვარად, რაც ყოველგვარი ადამიანური დაგეგმვის საპირისპირო იქნება. ჩვენს შორის იქნებიან ისეთნიც, რომელთაც მუდამ მოუწოდებთ ღვთის საქმის კონტროლი, იმის მითითებაც კი, თუ რა ნაბიჯები უნდა გადაიდგას, როდესაც საქმე წინ წავა იმ ანგელოზის ხელმძღვანელობით, რომელიც უერთდება მესამე ანგელოზს ქვეყნიერებისთვის მისაცემ უწყებაში. ღმერთი გამოიყენებს გზებსა და საშუალებებს, რომლითაც გამოჩნდება, რომ სადავეებს თვითონვე იღებს საკუთარ ხელში. მუშაკები განცვიფრდებიან იმ მარტივი საშუალებებით, რომელთაც იგი გამოიყენებს თავისი სიმაღლის საქმის განსახორციელებლად და დასასრულყოფად.“ Testimonies to Ministers, 300.

იუდას ტომის ლომმა ახლა თავისი უკანასკნელი დღეების ხალხი მიიყვანა დანიელის მეთერთმეტე თავის მეცამეტედან მეთხუთმეტე მუხლებამდე, რითაც გაიხსნა ის ისტორია, რომელიც წარმოდგენილია ძვ. წ. 200 წლიდან ძვ. წ. 63 წლამდე არსებული ისტორიით, აგრეთვე მათეს მეთექვსმეტე თავიც და ქრისტეს კესარია ფილიპეში სტუმრობის ისტორიაც. როგორც წინასწარმეტყველებანი, ისე მათი აღსრულების ისტორიაც თანხმობაშია დანიელის წიგნის იმ ნაწილთან, რომელიც უკანასკნელ დღეებამდე იყო დაბეჭდილი. დანიელისა და გამოცხადების წიგნები ერთი წიგნია, ამიტომ უკანასკნელ დღეებში, მაღლის კარის დახურვის წინ, იესო ქრისტეს გამოცხადება იხსნება, და ეს გამოცხადება მოიცავს დანიელის იმ ნაწილსაც, რომელიც უკანასკნელ დღეებს ეხება. დადგა დრო ექსეტერის ბანაკის შეკრების დასასრულისთვის.

და მითხრა მე: ნუ დაბეჭდავ ამ წიგნის წინასწარმეტყველების სიტყვებს, რადგან ჟამი ახლოსაა. ვინც უსამართლოა, კვლავ უსამართლობდეს; და ვინც უწმიდურია, კვლავ უწმიდურდებოდეს; და ვინც მართალია, კვლავ მართალი იყოს; და ვინც წმიდაა, კვლავ წმიდა იყოს. გამოცხადება 22:10, 11.

ჩვენ ამ კვლევას მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.

აჰა, დადგება დღეები, ამბობს უფალი ღმერთი, როდესაც მოვაკლენ შიმშილს ქვეყანაზე, არა პურის შიმშილს და არა წყლის წყურვილს, არამედ უფლის სიტყვების სმენის შიმშილს; და იხეტიალებენ ზღვიდან ზღვამდე და ჩრდილოეთიდან აღმოსავლეთამდე, ირბენენ აქეთ-იქით უფლის სიტყვის საძიებლად, და ვერ ჰპოვებენ მას. იმ დღეს მშვენიერი ქალწულები და ჭაბუკები წყურვილისაგან დაუძლურდებიან. ისინი, ვინც სამარიის ცოდვას იფიცებენ და

ამბობენ: ცოცხალია შენი ღმერთი, დანო! და: ცოცხალია ბეერშებას წესი! — ისინიც
დაეცემიან და ველარასოდეს აღდგებიან. ამოსი 8:11–14.